

STUDIELÅNSMENYN

Menyn som anpassar sig efter din plånboks humör

Du har precis fått ditt studielån och är återigen dirigent över livets orkester. Ingen sedelklämma är stor nog för att husera de enorma summor du nu förfogar över. Carl von Linné, Jenny Lind, Gustav Vasa – alla är de dina vänner och aldrig ska ni skiljas åt.

VECKA ETT AV FYRA

**DITT KONTO,
ETT BUFFÉBORD
AV MÖJLIGHETER.**

I baren vaskar du xaxigt de sista ljumna, avslagna klunkarna i ölflaskan för att i stället köpa en ny. Du tittar medlidligt på de stackare som står och håller i kroppsvärma flaskor med sönderpillade etiketter. Var är deras värdighet? På väg hem från krogen dricksar du generöst i taxi trots att chauffören kört en liten omväg med flit.

Veckodagarnas luncher tillbringas skrockandes på diverse restauranger. Matlådor? Storkok? Nudlar? Allt detta känns som ett suddigt minne från en annan tid, ett annat du. Ditt nya jag låter glatt sedlarna dansa ut ur plånboken medan du nynnar med till tonerna av din egen framgångsvals.

Du skänker din växel till panflöjtsindianerna på torget och trycker på välgörenhetsknappen när du pantar. Du lånar ut pengar till vänner utan att skriva upp vem som lånat vad. Du köper ett plagg som endast kan kemtvättas.

När det är dags för filmkväll laddar du inte ned filmen, nej, du betalar som man ska. Du tycker att det är viktigt med upphovsrätten. Alla som skapat något för kulturen ska väl få betalt för sitt arbete, och om inte du som befinner dig på samhällets topp står upp för den rättigheten, vem ska då göra det?

En morgon överväger du till och med att börja betala tv-licensen, men slår snabbt bort den absurda tanken. Någonstans går ändå gränsen, även för dig.

Du handlar i delikatessdisken i mataffären en helt vanlig tisdag. Vitlöksmarinerade oliver, saltorkade tomater och kronärtskockor lägger

sig fogligt tillräta i din matkorg i väntan på – ja, vadå? Du är ju inte särskilt bra på att laga mat egentligen, men vill gärna känna dig lite mer som en av de där bullriga tv-kockarna med flottigt, yvigt hår och uppknäppt skjorta som gormar åt folk, röker egenslaktad kalv över blötlagt cederträ och masserar in olika ingredienser på ett köttigt och passionerat vis.

Propå uppknäppt skjorta, så känner du att det nog är dags att skaffa ett gymkort också.

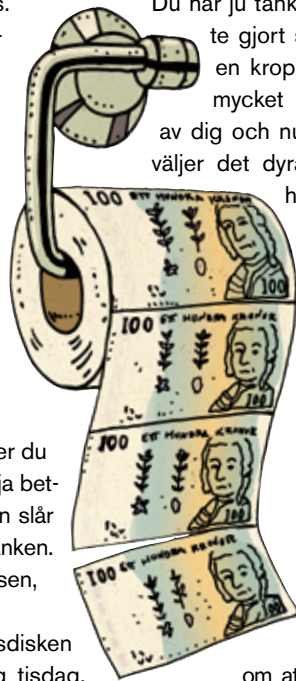
Du har ju tänkt på det länge, men inte gjort slag i saken. Du vill ha en kroppshyddda som osar lika mycket framgång som resten av dig och nu är tiden kommen. Du väljer det dyrare gymmet med flest

häftiga pass, trots att gruppträning är det mest förnedrande du vet. Men med tanke på hur ofta du öppnar plånboken är det ändå viktigt vilka kort som syns där.

När du ska ta ut pengar noterar du att personen bakom dig råkar vara väldigt snygg, och "glömmer" därför kvar kontoutdraget i bankomaten i hopp om att imponera. Rikedom är

ju, som alla vet, ett otroligt afrodisiakum.

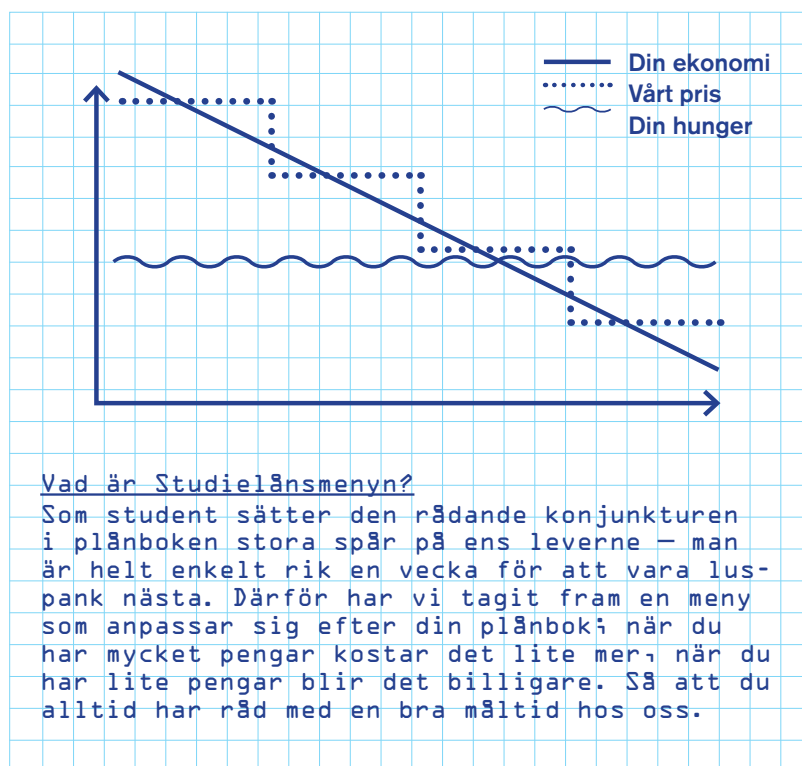
För att ytterligare understryka ditt välstånd inför ett besök av dina vänner, lägger du fram ett nummer av Connoisseur på toaletten, som du fyndat på ett antikvariat. Det är viktigt att den bild andra får av dig överensstämmer med din egen självbild.

”
På väg hem från krogen dricksar du generöst i taxi trots att chauffören kört en liten omväg med flit.

Dina föräldrar ringer för att höra om du har allt du behöver och du viftar självsäkert bort deras oro. Du står på dina egna ben nu, klarar dig själv. Du är din egen lyckas smed. Dessutom har du några bra affärsidéer i byrålådan som du nog kommer att göra verklighet av snart. Du är i princip endast en bred slipsknut ifrån din första miljon och tanken får dig att le för dig själv.

I och med detta känns det också som en bagatell, ett sandkorn i den monetära öknen, en kvist på din rikedomsträd, att Studielånsmenyn nu kostar som mest:

Vi ses på McDonald's® Uppsala!